

ଆଶଟେ ବିପ୍ରର

ଖାନିକ ଆଗେର ଭରମା ବଦଳେ ହେବେହେ ତମ, ସଦଳବଲେ ଅନଦଳବଦଳ
ଥଦିଓ ନ୍ତରୁ ନୟ, ତବୁ ଓ ଆଶଟେ ଏକଟା ଗନ୍ଧ ଜାଗହେ ଚୋଥେମୁଖେ,
କାକ ଯଦି ହଠାତ୍ କରେ କାକତାଡୁଯା ସେଜେ ଦୌଡ଼ାଯ ରୁଖେ
ମେନେ ନେନ୍ଦ୍ରୀ ସହଜ କି? ତବୁ ନା ମେନେ ଉପାୟ କହି?
ଲାଲସବୁଜ ମଲାଟେ ମୋଡ଼ା ଘୁଣ୍ଡରା ସେଇ ଏକି ବହି
ତୁମିଓ ପଡ଼ୋ, ଆମି ପଡ଼ି, ସିଲେବାସ ଓଡ଼ାବେଇ ବାନାନୋ,
ତୋମାର ଚାଓୟାଇ ଆମାର ଚାଓୟା, ଧାତବ ଶକେ ଜାନାନୋ ।
ଅଗଭ୍ୟା କାଥେ କାଥ ମେଲାଇ, କାଜ ବଲାତେ କାଟି ଘାସ,
ମନେ ଚିର ଉତ୍ତମ, ଦୃଢ଼ ବଲାତେ ତେଇଶେ ସ୍ବଭାୟ,
ଆର କିହିବା ବଲାର ମତୋ ଆହେ? ନିଜେର ବଲାତେ
ବାକି କିଛୁଇ ନେଇ, ଅନ୍ୟେର ପାଯେ ପାଯେ ନିଜେଦେର ଟଲାତେ
ଦେଖେ ଅଭ୍ୟାସ ଆମରା, ନିଜେଦେର ଭୁଲେ ବେରିରେ ଆସାର
କି ନିଦାରଣ୍ଣ ଚେଷ୍ଟା, ବେଡ ବାଚା ବାଜି ରେଖେ ପାଶାର
ଦାନ ଆଜଙ୍କ ଆମରା ଶିଥିନି, ପାରବନା ବୋଧହୟ,
ବହିଯେର ଟେବିଲେ ପୁରୋନୋ ଫୋବେ ବୃଷ୍ଟି ହୟ, ରୋଦ ହୟ,
ଆମି ଠାୟ ଏକହିଭାବେ ବସେ, ଛିଚକୀଦୁନେ ବେଡ଼ାଲ ହୟେ
ଗେରହେର ପାଂଚିଲେର ଓପର, ମାହେର କାଁଟାଯ ସମୟ ବୟେ
ଯାୟ, ସାହସ ଥାକଲେ ବଲତାମ ତୋମାର ସାଥେ ହାତ ମେଲାନୋର
ଶେଷ ଆଜ ।
ଭର୍ମୁକ ଏବାର ନୀତିର ଲଡ଼ାଇ, ଅର୍ଥେର ସାଥେ ରାଜ ।

କଥୋପକଥନ

ତୁମି ବଲଲେ, କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରା ମାନେଇ ପାଶେ ଥାକା ନୟ,
ଆମି ବଲଲାମ,
ଆପଣି ନା କରାଓ ତୋ ସମ୍ମତିର ସମାର୍ଥକ ହତେ ପାରେନା ।
ତୁମି ବଲଲେ, ତିତରେ ନା ବାହିରେ, ବୁଝିନା ବୋଧାୟ ଓଡ଼ଗୋଡ,
ଆମି ବଲଲାମ, ସମ୍ପର୍କ ମରେନା,
ଡାୟମଣ୍ଡ ଲାଇନେ ଗଡ଼ାଗଡ଼ି ଥାୟ ବଡ଼ୋଜୋର ।
ତୁମି ବଲଲେ, ସାମନେ ରବିଠାକୁ ଥାକଲେ କି
ଓ-ବାଡ଼ିର ପଞ୍ଚନନକେ ଭାଲୋବାସା ଯାୟ?
ଆମି ବଲଲାମ, ନରେନ ଚୌଧୁରୀର ଛବିର ଦିକେ ତାକାଓ —
ଯେଦିକେଇ ଯାବେ, ଚୋଖ୍ଦୁଟେ ତୋମାକେ ଧାଓୟା କରବେ ।

କାଟାକୁଟି

କାର ଭୁଲ କେ କରବେ ଠିକ?
କେ ଠିକ, କେ ଭୁଲ?
କାର ଠିକ କାର ଚୋଥେ ଭୁଲ ମନେ ହୟ,
ଠିକ ଭୁଲଗୁଜୋଇ କାର ଦୁର୍ଜନ,
କଥନେ ଭୁଲ କରେ ଠିକ କରି, ଭାବି,
ହ୍ୟାତୋ ଦେଖବ ଦୁଜନେଇ ଠିକ, ତାଇ ଯେନ ହୟ ।

ଠିକ କରେଛି

ଠିକ କରେଛି କଟିବ ନା କଥନେ ଆର ରିଟାର୍ ଟିକିଟ,
ଯତନିନ ବାଚିବ, ବାସେର ଜାନଲା ଦିଯେ ବାହିରେଇ ରାଖବ ହାତ,
ଗାଛ ଆର ବୈ ଦେଖଲେଇ ପାତା ଛିଡ଼ିବ,
ଦିନେର ପର ଦିନ ଜାଗବ ରାତ । ଠିକ କରେଛି
ଛୋଟୋବୋନ୍ଟା ମାରା ଗେଲେ ପୋଡ଼ାବ ନା,
ଭାସିଯେ ଦେବ ଜଳେ, ଥାକ ଛିଡ଼େ ମାଛେ,
ଆଗେର ବାବା ଖଲ ହଲେ, ପରେର ଯେ ଜ୍ଵଳ ବାବା ହବେ,
ତାର ଜନ୍ୟେ ହିଲଚେଯାର ତୈରି କରାଇ ଆଛେ ।
ଠିକ କରେଇ ଫେଲେଛି ମା-କେ ଥୁବ କାନ୍ଦାବ,
ବୋତଳେ ଜାମିଯେ ମେଇ ଜଳ, ମାଟିତେ ଆକବ ପଞ୍ଚ ଚତୁର୍ଭୁଜ,
କିଛୁଟା ଜାନ୍ତ, କିଛୁଟା ଶାନ୍ତ, କାଉକେ ନା ଜାନିଯେ
ଶ୍ରୀରାମ' ରାଖବ ତାର ନାମ ।
ଠିକ କରତେ ଶୁଦ୍ଧ ଏକଟାଇ କାଜ ବାକି,
କାଳ ସକାଳେ ଉଠେ ସାଜବ କି —
ବାଲ୍ମୀକି ନା ରାମ?

ସାହସୀ

“ଆମି ତୋର ଥେକେ କାଟିକେ ବେଶି ଭାଲୋ ହତେ ଦେବ ନା”
ଏଟାଇ ଛିଲ ପ୍ରଥମ ଜାଇନ ।
ନାମ ଛିଲ “ବିନୋଦିନୀର ଆୟନା” ।
ଅନ୍ଧକାରେ ଭେବେ ଭେବେ ଲେଖା ।
ଏରପର କିଛୁ ଲାଇନେ ଦୁଃଖ ଚାଓୟା ହୋଇଛି,
କିଛୁ ଆବେଦନେ ଛିଲ,
ମୂଳତ ଚାଓୟା ହେବିଲି ଶରଣାଗତ ହତେ ।
ଶ୍ରେମେର ନା ଈଶ୍ଵରେ -
କୀ ପ୍ରମେୟେ ଲେଖା ଠିକ ପରିଷକାର ନା ହଲେଓ,
ସାରାରାତ ବୃଷ୍ଟିତେ ବାହିରେ ପଡ଼େ ଛିଲ କବିତାଟା ।
ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଓ ଇଚ୍ଛାକୃତ ବୃଷ୍ଟି ।
ଆଜ ସକାଳେ ଶୁକଳୋ ହତେ ବୋରା ଗେଛେ, କବି ବା ତାର କବିତା
ଆଲାଦା କିଛୁଇ ନୟ ।
ଆର ପାଂଚଟା କବିର ଆର ଦଶଟା କବିତାର ମତୋଇ ।
ରାତ ଜେଗେ ତାହଲେ ଇଡ଼କ୍ରିଙ୍ଗ ମିର୍ଚା ହେଯାର ସାଥ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହଲନା ।

ଦେବୀପ୍ରସାଦ ମୁଖୋପାଧ୍ୟାୟ